

Zadania dla dzieci 6 – letnich z grupy „Słoneczka” od 27 do 30 kwietnia 2020 roku

27.04.2020 rok (poniedziałek)

1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Lis i lornetka*.

- Przypomnienie przez dzieci, jak należy zachowywać się w lesie.

R. następnie pyta:

– Dlaczego należy tak się zachowywać?

- Ćwiczenia oddechowe – *Las pachnie żywicą*.

Dzieci wykonują długi wdech nosem, a następnie wydech powietrza ustami.

(Pod oknem rosną drzewa, krzewy, a nie przebiega ulica).

- Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Lis i lornetka*.

Książka (s. 66–69) dla dziecka.

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_56/mobile/index.html#p=68

R. czyta opowiadanie, a dzieci oglądają ilustracje.

Przedszkolaki bardzo lubią wycieczki. Odwiedziły już zoo, ogród botaniczny i Muzeum Lalek. Tym razem grupa Ady wybrała się do lasu na lekcję przyrody, bo nauka w terenie jest znacznie ciekawsza niż zwykłe opowieści. Dzieci koniecznie chciały obejrzeć paśniki dla zwierząt.

W świecie zwierząt nastąpiło wielkie poruszenie.

– Schowajcie się! – krzyknął płochliwy zajac. – Idą tu małe człowieki!

– Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – poprawiła go łania, spokojnie przeżuając młode pędy drzew iglastych.

– Na pewno zaatakują kijkami nasze mrowiska! – pisnęły przerażone mrówki. – Kiedyś wielki dwunożny człowiek podeptał nasze całe królestwo!

– Pobiegnę wywęszyć, jakie mają zamiary – oznajmił lis i ruszył przed siebie, wymachując

puszystą kitą.

– Boimy się hałasu – pisnęły zajaczki, tuląc się do uszatej mamy.

– Tydzień temu ludzkie istoty zostawiły w lesie pełno śmieci: puszki, sreberka po czekoladzie i butelki! – krzyknął oburzony borsuk. – Chyba nie wiedzą, że kiedy słońce rozgrzeje zbyt mocno szklaną butelkę, to może wywołać pożar lasu!

– To straszne! – oburzyła się wiewiórka. – Zaraz przygotuję pociski z orzechów i będę nimi rzucać. Pac! Pac!

W tej samej chwili zza drzew wyłonił się jeleni i dostojnym krokiem zbliżył się do paśnika.

– Witam państwa – przywitał się. – Słyszałem, że boicie się ludzi. Powiem wam, że bać się należy myśliwych, którzy mają strzelby, ale nie ludzkich dzieci, bo one mają dobre serca.

– Tiuu, tiuu! My znamy te maluchy! – odezwały się ptaki. – Zimą sypią dla nas ziarenka i szykują słoninkę w karmnikach, żebyśmy nie zamarzły z głodu.

Nadbiegł zziębnięty lis i, łapiąc oddech, wysapał:

– Kochani, nie ma się czego bać! Te człowieki to bardzo miłe stworzenia.

– Nie mówi się człowieki, tylko ludzie – po raz drugi odezwała się łania.

– No dobrze, ludzie. Duże stworzenie w spódnicy mówiło do nich „moje kochane przedszkolaki” czy jakoś tak... Urządzili sobie piknik na polanie, a potem posprząkali wszystkie śmieci.

Na trawie nie został ani jeden paperek po kanapkach, ciastkach i cukierkach. Wszystkie butelki po sokach i pudełeczka po jogurtach wyrzuciły na parkingu do wielkiego kosza na śmieci.

– A nie krzyczały? – szepnęły wciąż wystraszone zajaczki.

– Ależ skąd! One dobrze wiedziały, że w lesie trzeba być cicho, żeby nas nie płoszyć.

– O! To znaczy, że szanują nas i las – powiedziała do rymu pani zajęcowa.

– Szanować las najwyższy czas! – odpowiedziały chórem zwierzęta.

Tego dnia dzieci wróciły z wycieczki bardzo zadowolone. Nauczycielka pochwaliła wszystkie za to, że w lesie zachowywały się tak, jak należy: nie hałasowały, nie niszczyły mrowisk i norek, nie zrywały żadnych roślin bez zgody pani i pięknie posprzątały po zakończonym pikniku.

– A może narysujecie to, co najbardziej zapamiętaliście z dzisiejszej wycieczki? Zrobimy wystawę o lesie.

– Tak! Chcemy!

– Ja namaluję wiewiórkę – ucieszyła się Zuzia.

– I ptaszki.

– A ja narysuję mech – postanowił Jacek.

Pani rozdała dzieciom kartki, kredki i farby. Sama też postanowiła coś namalować.

Powstały prawdziwe dzieła sztuki: drzewa iglaste oświetlone słońcem, wiewiórka, ślady kopytek, zielona polana i ptaszki na gałęziach. Jacek namalował czarną plamę i oznajmił wszystkim, że

to jest nora niedźwiedzia. Ada narysowała lisa trzymającego w łapkach jakiś dziwny przedmiot.

– Co to jest? – zapytała Kasia.

– To jest lis – odpowiedziała Ada, chociaż uznała, że bardziej przypomina psa niż lisa.

– A co on trzyma?

– Lornetkę – odpowiedziała Ada.

– Lornetkę? Przecież lisy nie używają lornetek – stwierdził Piotrek. – Nie widziałem tam żadnego lisa.

– A ja widziałam – odparła Ada. – Cały czas nas podglądał!

– Naprawdę?

– Naprawdę. Ciągłe nas obserwował, a zza drzewa wystawała jego ruda kita.

– To dlaczego nam nie powiedziałaś?

– Nie chciałam go spłoszyć. Widocznie sprawdzał, czy umiemy się dobrze zachować w lesie.

– Pewnie, że umiemy! – stwierdził Piotrek.

Nauczycielka zebrała wszystkie obrazki i przyczepiła je do specjalnej tablicy.

– Jaki tytuł nadamy naszej wystawie? – zapytała dzieci.

Było wiele propozycji, ale najbardziej spodobał się wszystkim pomysł Ady: „Czas szanować las”. Jednak największe zdziwienie wywołał rysunek nauczycielki.

– Dlaczego pani powiesiła pustą kartkę? – zdziwiły się dzieci.

– Ona nie jest pusta – uśmiechnęła się tajemniczo pani.

– Przecież pani nic nie narysowała...

– Narysowałam w wyobraźni. Mój rysunek przedstawia leśną ciszę.

Oj, nasza pani zawsze nas czymś zaskoczy!

- Rozmowa na temat opowiadania.

– Jak zwierzęta przyjęły obecność dzieci w lesie?

– Dlaczego zwierzęta bały się dzieci?

- Co powiedziały o dzieciach zwierzęta, które je obserwowały: jeleni, ptaki, lis?
- Co zrobili dzieci po powrocie do przedszkola?
- Kogo narysowała Ada? Dlaczego?
- Co narysowała pani? Co przedstawiał jej rysunek?

2. Opowieść ruchowa *W lesie* (według Małgorzaty Markowskiej).

Dzieci wykonują to, o czym opowiada R.

Wyruszamy na wycieczkę do lasu (dzieci maszerują dookoła koła). Idziemy po ścieżce. Ścieżka robi się coraz węższa. Idziemy gęsiego – jedno za drugim. Las staje się gęsty – trzeba się schylać, przechodzić pod gałęziami, rozchyłać zarośla (wymyślają różne sposoby przedzierania się przez las). Co jakiś czas odpoczywamy. Zatrzymujemy się, nasłuchujemy odgłosów lasu: śpiewu ptaków (wykonują skłony głowy w tył, na boki, skręty), stukania dzięcioła (w przysiadzie, uderzają palcami o ziemię). Idziemy dalej. Widzimy w oddali sarny na polanie (czworakują). Wchodzimy na polanę pełną kwiatów. Biegamy radośnie, podskakujemy. Zmęczeni zabawą, kładziemy się na trawie. Zасыpiamy. Las szumi: szu, szu, szu...

3. Obejrzyj obrazki na obu kartach. Powiedz, jak postępują Ada i Olek. Narysuj na kartce, jak dbasz o przyrodę.

Karty pracy cz. 4 s. 14 – 15.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>

28.04.2020 rok (wtorek)

1. Ćwiczenie plastyczne – *Segregujemy śmieci*.

- Segregowanie opakowań.

Opakowania po różnych materiałach, pudełko.

R. przynosi pudełko wypełnione różnymi opakowaniami: papierowymi, szklanymi, aluminiowymi i plastikowymi. Dzieci zastanawiają się, po czym są poszczególne opakowania, segregują je według materiału, z jakiego zostały wykonane.

- Zabawa Do jakiego pojemnika?

Obrazki pojemników do segregowania odpadów.

R. pokazuje dzieciom obrazki specjalnych pojemników, których używa się do segregowania odpadów, i wyjaśnia, jakie odpady można do nich wkładać. Podkreśla znaczenie segregowania odpadów i ich ponownego przetwarzania w celu odzyskania materiału, który

może zostać ponownie wykorzystany. Śmieci nie zanieczyszczają wtedy środowiska, tylko ponownie mogą zostać użyte. Wyjaśnia pojęcie recyklingu.

Pojemnik (lub worek) niebieski – papier,

pojemnik (lub worek) zielony – szkło,

pojemnik (lub worek) żółty – metale i tworzywa sztuczne.

- Wskaż do którego pojemnika: Karty pracy cz. 4, s. 18.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf>

- Praca plastyczna *Cudaczek ze śmieci*.

Dla każdego dziecka: puste opakowania, pudełka, klej, nożyczki, kredki. Wykonanie prac przez dzieci – wykorzystanie niepotrzebnych odpadów w celu stworzenia oryginalnego stworka lub pojazdu - według pomysłów dzieci. Porządkowanie miejsca pracy.

2. Ćwiczenia w dodawaniu i odejmowaniu w zakresie 10.

1) obejrzyj obrazki, ułóż zadania, działania zapisz w zeszyte –karty pracy, cz.4, s. 16.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-4.pdf> s. 16.

2) dodaj kolorowe kropki, działania zapisz w zeszyte.

• • • Dodaj kolorowe kropki (1-10) • • •

$$8 + 1 =$$

$$3 + 2 =$$

$$4 + 1 =$$

$$7 + 3 =$$

$$6 + 4 =$$

$$2 + 4 =$$

$$3 + 3 =$$

$$3 + 1 =$$

$$5 + 2 =$$

$$2 + 6 =$$

29.04.2020 rok (środa)

1. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowski-Zaremby *Dzień Flagi*.

Książka s. 72–73.

https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oa_ks_56/mobile/index.html#p=75

W przedszkolu gruchnęła wieść, że zbliża się Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkie przedszkolaki będą malować chorągiewki.

– A po co? – spytała Lenka.

– Na jaki kolor? – chciał wiedzieć Alan.

– Na czerwony – powiedział Szymek.

– Nie. Na biały – sprostowała Ada.

– A po co? – ponownie spytała Lenka.

– Będziemy z nimi maszerować. Flagi byłyby dla was za ciężkie – wyjaśniła pani.

– Tylko wojsko maszeruje. My nie jesteśmy wojskiem – zauważył Alan.

– Ale jesteśmy Polakami, a to dzień poświęcony naszej polskiej fladze. Z tej okazji możemy nawet maszerować – powiedziała z uśmiechem pani. – Drugiego maja przemaszerujemy przez całe osiedle.

– Dostaniemy prezenty? – zapytał Hubert.

– To Dzień Flagi, a nie Dzień Dziecka – zauważył Szymek.

Hubert się naburmuszył. Jednak musiał przyznać, że Szymek ma rację. Jeśli już wręczać prezenty, to polskiej fladze, a nie przedszkolakom, którzy z pewnością nie są ani flagami, ani chorągiewkami.

Wszyscy lubią malować, więc chwilę później Ada, jej koleżanki i koledzy z zapałem przystąpili do pracy. Jednak malowanie chorągiewek nie było wcale proste. Wymagało szczególnej uwagi. Ci, którzy się zagapili i zamalowali na czerwono więcej niż połowę chorągiewki, musieli malować od nowa. Bo przecież chorągiewka w polskich barwach powinna być tylko w połowie czerwona. Ada też nie od razu była zadowolona ze swojej pracy.

– Dobrze, że na chorągiewkach nie trzeba malować komarów. Komary są strasznie trudne do wykonania – pocieszyła ją Lenka.

– Muchy też – dodała Ada. I poczuła ulgę, że nie musi malować ani mrówek, ani much, tylko czerwony pas na białej chorągiewce.

W Dniu Flagi przedszkolaki z przedszkola Ady wzięły udział w radosnym marszu po osiedlu. Każde dziecko niosło dumnie własnoręcznie wykonaną biało-czerwoną chorągiewkę.

Dzieci machały nimi, aż furczało. Ada widziała las rąk przed sobą i czuła, że wszyscy, ona także, robią coś bardzo ważnego. Żałowała, że nie widzą jej rodzice i Olek, i babcia z dziadkiem. Przechodnie z podziwem patrzyli na maszerujących.

– O, widzę, że mali Polacy też świętują – pochwaliła ich jakaś pani w sukience w paski.

Ada czuła dumę, że mieszka w Polsce, że maszeruje z biało-czerwoną chorągiewką i że jest Polką – może trochę małą, ale co tam: przecież kiedyś urośnie.

– Będę wtedy maszerowała z dużą flagą, żeby było ją widać aż z kosmosu – powiedziała.

– Nasze chorągiewki też widać – zapewniła ją Lenka.

Ada i Lena podniosły swoje chorągiewki jeszcze wyżej i pomachały kosmonautom i kosmitom. Niech wiedzą, że polska flaga świętuje, a z nią świętują mali Polacy.

R. rozmawia z dziećmi na temat opowiadania. R. pyta:

– Po co przedszkolaki malowały flagi?

– Jak czuła się Ada, maszerując 2 maja z kolegami i koleżankami i machając chorągiewką?

– Z czego była dumna?

2. Słuchanie piosenki *Jestem Polakiem*.

<https://www.youtube.com/watch?v=plug6OlrRM>

Posłuchaj piosenki i odpowiedz, jakie miejscowości odwiedziły dzieci, czy potrafisz je wskazać na mapie Polski?

*Jesteśmy Polką i Polakiem,
dziewczynką fajną i chłopakiem.
Kochamy Polskę z całych sił
chcemy byś również kochał ją i ty
i ty.*

*Ciuchcia na dworcu czeka,
dziś wszystkie dzieci pojedą nią by poznać kraj.
Ciuchcia pomknie daleko
i przygód wiele na pewno w drodze spotka nas.*

*Jesteśmy Polką i Polakiem,
dziewczynką fajną i chłopakiem.
Kochamy Polskę z całego świata
chcemy być również kochać ją i ty
i ty.*

*Pierwsze jest Zakopane
miejsce wspaniałe,
gdzie góry i górale są.
Kraków to miasto stare,
w nim piękny Wawel,
obok Wawelu mieszkał smok.*

*Jesteśmy Polką i Polakiem,
dziewczynką fajną i chłopakiem.
Kochamy Polskę z całego świata
chcemy być również kochać ją i ty
i ty.*

*Teraz to już Warszawa,
to ważna sprawa,
bo tu stolica Polski jest.
Wisła, Pałac Kultury, Królewski Zamek
i wiele innych, pięknych miejsc.*

*Jesteśmy Polką i Polakiem,
dziewczynką fajną i chłopakiem.
Kochamy Polskę z całego świata
chcemy być również kochać ją i ty
i ty.*

*Toruń z daleka pachnie,
bo słodki zapach pierników kusi mocno nas.
Podróż skończymy w Gdańsku,
stąd szarym morzem można wyruszyć dalej w świat.*

*Jesteśmy Polką i Polakiem,
dziewczynką fajną i chłopakiem.
Kochamy Polskę z całego świata
chcemy być również kochać ją i ty
i ty /2x*

30.04.2020 rok (czwartek)

1. Odkrywanie litery F, f małej i wielkiej, drukowanej i pisanej.

Karty pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery i liczby, cz. 2, s. 58–59.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-litery-liczby-cz-2/mobile/index.html#p=61>

- Wyodrębnianie wyrazu podstawowego – farby,
 - W jaki sposób Olek ozdobił jajka? – Czego do tego użył?
 - Analiza i synteza słuchowa słowa farby. Dzieci dzielą słowo farby na sylaby i na głoski. Liczą, ile w słowie jest sylab, a ile głosek. Następnie wymieniają inne słowa, w których głoskę f słychać na początku (futro, flaga, fasola...), w środku słowa (agrafka, alfabet, wafle...).
 - Budowanie schematu słowa farby. Białe kartoniki dla każdego dziecka. Dzieci układają tyle kartoników, ile sylab słyszą w słowie farby – rozsuwają kartoniki i wymieniają głośno sylaby. Następnie układają tyle kartoników, ile głosek słychać w słowie farby, wymawiają głoski głośno, dotykając kolejno kartoników.
 - Budowanie schematu słowa flaga. Białe kartoniki dla każdego dziecka. Dzieci dzielą wyraz flaga na sylaby i na głoski. Układają z kartoników schemat wyrazu.
 - Budowanie modeli słów: farby, flaga. Czerwone kartoniki i niebieskie kartoniki dla każdego dziecka. Dzieci głośno dzielą na głoski słowa: farby, flaga. Wypowiadają głoskę f: długo: fffyyyy... krótko: f, f, f, f.
- Głoska f jest spółgłoską i oznaczamy ją na niebiesko. Pod schematami słów: farby, flaga, dzieci zaznaczają miejsca głoski f niebieskimi kartonikami. Potem zaznaczają miejsca samogłosek czerwonymi kartonikami, a miejsca pozostałych spółgłosek – niebieskimi kartonikami. Porównują liczbę samogłosek i spółgłosek.
- Odkrywanie litery f, F. Dzieci określają ich wygląd. Umieszczają litery w odpowiednich miejscach pod modelami. Dzieci przypominają, kiedy używamy wielkiej litery.

Karty pracy Litery i liczby, cz. 2, s. 58–61.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-litery-liczby-cz-2/mobile/index.html#p=61>

- Nazywanie zdjęć. Rysowanie pod nimi modeli ich nazw. Lub na kartce, w zeszyście
- Kolorowanie na niebiesko liter f, F w wyrazach.
- Czytanie sylab, tekstu.
- Czytanie wyrazów powstałych z połączenia sylab.
- Łączenie liter z lukami w wyrazach. Odczytanie powstałych wyrazów.
- Wodzenie palcem po literze f: małej i wielkiej, pisanej. Pisanie liter f, F po śladach, a potem – samodzielnie. (nie wszystko od razu!)

1. Oglądanie filmu edukacyjnego *Symbole narodowe*.

<https://www.youtube.com/watch?v=xQk8p7XY23A&t=201s>

Utrwalenie wiadomości na temat symboli narodowych – nazwij symbole narodowe Polski, przypomnij sobie tekst hymnu narodowego.

Praca plastyczna *Flaga Polski* – wykonanie flagi Polski z rolek po papierze toaletowym pomalowanych na biało i czerwono lub guziczków/nakrętek białych i czerwonych – według inwencji twórczej dzieci.

flaga Polski z rolek

